

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtek in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za ves leto . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema upraviteljsko ulico Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglašje je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije se prosto poštnine.

„Edinost je moč“.

Za združenje!

III.

Kako naj jo torej ukrenejo naši poslanci, kakšnih zvez naj si iščejo, ako jim ne kaže stopati v zvezo z nemškimi konservativci, v zvezo, ki bi bila le bolj mehanična, dočim trebamo mi trdnih organskih zvez?! Tudi na to vprašanje odgovarja „Sočin“ člankar z nasvetom, da naj se po več skupinah raztrešeni slovenski in hrvatski poslanci združijo v jeden — jugoslovanski klub!! Ta jugoslovanska skupina naj bi bila v kolikor le možno tesnih zvezah z zastopniki naroda češkega in maloruskega.

Ne treba praviti, da popolnoma soglašamo z željo „Sočinega“ člankarja. Želja istega ni le opravičena, ampak je — in to je največje dobro na njej — tudi izvedljiva. V uresničenje te ideje in potrebe ne bi trebalo drugega nego dobre in resne volje na vseh straneh. Predno pa o tem važnem, in skoro da akutnem vprašanju spregovorimo nekoliko svojih nazorov, spomniti se nam je „Opomina“, ki ga je napisal slovenski „neposlanec“ v listu, o kojem je znano, da je v tesnejših zvezah z nekajimi poslanci slovenske skupine v klubu Hohenwartovem.

Pod zaglavjem „Ein Mahnwort“ priobčila je namreč mariborska „Südsteierische Post“ članek, ki se toplimi besedami zauzema za združenje hrvatskih in slovenskih poslancev v jedno skupino. Izvajanja tega člankarja so skoro da senzacionalna v mnogokojem pogledu. V prvo že zato, ker je ravno „Südsteierische Post“ — torej glasilo nekaterih slovenskih poslancev Hohenwartovega kluba — priobčila ta članek brez kakoršne si bodi pripombe; v drugič zato, ker naglašja še posebno, da o sedanjih razcepljenosti nas nikdo ne sluša in nam nikdo ne pomaga, in tretjič, ker je člankar uverjen, da bi nas vlada poštevala vse drugače, ako bi bili naši poslanci združeni in bi eventualno sestavljali jedno srednjevelikih strank v parlamentu.

Prepusimo torej za danes besedo člankarju v „Südsteierische Post“:

PODLISTEK.

20

Slučaj.

Novela; hrvatski spisal Jenio Sisolski.

Prevod M. C.—č.

(Dalje).

Objel sem dobro mater ter oddaljil se od tužne postelje. Legel sem in zaspal ithe na tiho. Ustal sem za rane zore. Mati je spala, jaz pa sem izišel iz hiše, da se popnem na neki holmec. Kmalu se je pokazalo solnce. Sedé na rosní travi gledal sem v dolino, kjer se je belila naša hiša. Dolgo časa sem motril dve zaprti okni. . . Oh, kakó žalosten sem bil!

Dan je mineval za dnem, nevesel in poln tuge. Materi je bilo slabše in slabše. Le redko sem se oddaljeval od njene postelje. Ničesar, ničesar nisem slutil. . .

Marijina pisma so mi bila jedina tolažba. Pisala sva si sleherni dan. Nekoliko časa potem, ko sem bil odšel iz Spljeta, javila mi je ona, da je ozdravila in da se je preselila v Solin, v ono letovišče. Tudi njeni materi sem poslal pismo, prošé jo, naj mi odpusti, ker jej nisem poprej na-

„Koalicija je ostavila nam Jugoslovanom jako žalostno ostalino: razcepljenost naših državnih poslancev. Koalicija je zginila, uzrok razcepljenju je torej prenehal, in vendar obstoji še vedno to razcepljenje. Zakaj? Tega ne moremo razrešiti. To je jako obžalovati, kajti iz nesloge nastaja slabotnost; dokler se jugoslovanski poslanci — kojih težnje so vendar jednake in katerih koristice nikjer ne križajo — ne povrnejo k slogi, dotlej so obojeni v obnemoglost. Gospodje, ki so toli nagneni malim posebnim klubom, bi morali pomisliti, da v parlamentih se glasovi ne tehtajo, ampak štejejo. Najlepši govori in najlepše interpelacije zgubivajo se brez učinka, ako se iste ne podkrepiljo o glasovanjih po izdatnem številu poslancev. Velikanski uspehi poljske delegacije v državnem zboru naj bi poučili jugoslovanske poslance, koliko se dá doseči po zložnosti. Tudi češke vrste se sklepajo trdneje; moravski Staročehi so vstopili v klub Mladočehov, najbrže ne toliko vsled simpatije, marveč po pametnem in patrijotiškem premisleku. Tudi med jugoslovanskimi poslanci se mora ustanoviti zopet edinstvo, to zahteva naš narodni interes. Slovenskih in hrvatskih poslancev je ukupno 23. Po volilni preosnovi, ki se sprejme gotovo, se to število še nekoliko povekša. Na drugi strani pa izide sedaj toli ponosna nemškoliberalna stranka iz novih volitev jako oslabiljena, ako ne varajo vse znamenja.

Njeno dedščino nastopijo deloma nemški nacionalci, deloma krščanski socialisti. Vsled tega se bode jela majati sedanja večina, oprta po največ na Poljake in liberalce, in vlada se bode morala ozreti po sedanjih strankah srednje velikosti, kakor so Mladočehi, nemški nacionalci in krščanski socialisti, da isti v družbi s Poljaki in konservativci ustanove novo večino. Ako bi bili torej jugoslovanski poslanci združeni v jeden klub, potem bi tudi oni sestavljali v državnem zboru jedno tako stranko srednje velikosti, s katero bi se morala vlada pogajati in kateri bi morala eventualno dovoljevati koncesije, ako bi hotela imeti njih podporo. Istotako bi jugoslovanski poslanci lahko narekali svoje pogoje, ako bi bili združeni v Hohenwartovem klubu, kajti ta

znanil svojega odhoda. Lepo sem se opravičil, da sem želel in hotel storiti to, da pa sem se čutil preslabega, in kolikor toliko tudi krivega.

Marija mi je odpisala takoj, da je nje materi jako žal, da se ni mogla bolje spoznati z menoj in da me ne smatra nikakim krivcem. To pismo me je ohrabrilo dokaj. Sel sem k mizi ter naprosil Marijino mater, naj blagoslovi najino ljubezen. Marijina mati mi je odgovorila hitro. Svoj list je zaključila s temi le besedami: „Jaz niti nočem niti ne morem, da bi ločila, kar je združil Bog“.

Minoli so trije tedni, a meni je napočil črn in tužen dan. Stal sem poleg materinega vzglavja. Ona mi je stiskala roki se svojimi slabimi prsti. Tolažeca me, pogledavala me je milo. V sobi okolo mene so ihteli ljudje. Mati se mi je nasmehnila bolestno, roka se jej je stresla. Šepetaje nerazumljivo, zaspala je sladko, oči so jej ugašale tiho, tiho. . .

Mati, nepozabna mati, jaz sem gledal v tvoj mračni grob, gledal tvojo krsto v črni jami, a moje oči so bile suhe! Od kod naj bi bil jemal solze? . . . Mati, ko so spustili kepo zemlje v tvoj grob, počilo mi je ranjeno srce. . .

klub je iz pravicoljubja še vedno podpiral narodne zahteve Jugoslovanov kakor se je to sijajno pokazalo o celjskem vprašanju. Ako pa ostanejo Jugoslovani razcepljeni na tri klube, potem jih ne bode slusal in pošteval nikdo; kajti z 10 glasovi skupine Ferjančičeve ali 5 glasovi skupine Spinčić-Biankinijeve pač ni mnogo pomagano vladi, in se ista ne bode trudila mnogo, da bi pridobila njih glasove. Kar se dostaje v konservativnem klubu ostalih Slovencev, dobivajo sicer vsikdar podporo od svojih nemških tovarišev, toda njih ugled je tem manji, kolikor manje je njih število.

Iz rečenega je razvidno jasno, da vsi razlogi govorijo za to, da se naši poslanci povrnejo k zložnosti. Ako poslanci ne bi hoteli storiti tega, pa naj volilci povzdignejo svoj glas, kajti to ne gre, da bi osebna samoljubivost ali trma veljala več kakor javna narodna blaginja. Mi imamo starih narodnih ran, ki nujno trebajo ozdravljenja; toda vlade se obotavljajo poseči vmes, ker se nas manje boje nego naših nasprotnikov, in ker menijo torej, da smejo prezirati naše tožbe. Naši poslanci morajo torej postopati zložno, le tako bodo imponovali vladi in strankam v parlamentu. Bolje je manje govoriti, pa zložno glasovati ter staviti določene pogoje ob vsakem glasovanju, važnem za vlado in spojenem z žrtvami. To bi bila prava taktika, od koje bi bilo pričakovati uspehov. — Ali ne gineva leto za letom, a mi Jugoslovani se ne moremo ponášati nikakimi posebnimi uspehi?! Dunajčani dobe mestno železnico, ki bode stala nad 40 milijonov, Pražanom je obljubljena uravnave Veltave, v Galiciji zidajo železnico za železnico na državne stroške; a mi Slovenci ne dobimo niti jednega milijona za izsušenje ljubljanskega barja. In kako stojimo z narodnimi pridobitvami? Kako dolgo že jadikujemo radi prežalostnih šolskih odnošajev na Koroškem in v Istri, v Trstu, v Gorici in na Spodnjem Štajerskem?! Kdo nas čuje, kdo nam pomaga? Kje je slovenski gimnazij v Gorici in hrvatski v Pazinu? (Kaj gimnazij! Kje je slovenska bore osnovna šola v Trstu?! Ured.) Ali naj nadaljujemo s takimi vprašanji? Čemu? Saj tako nič ne pomaga! To pomanjkanje na zadostnih

Solnce je zašlo za goro, ko sem se vračal na svoj prostrani, tihi in pusti dom. Ne, jaz ne morem povedati svoje žalosti in svoje bóli. Samo oni, komur je Bog dal najmilejo in najboljo mater, samo oni more pojmiti, kako mi je bilo pri duši. V tisti veliki hiši, v tistih praznih sobah, v našem zelenem vrtu, na onih omiljenih mi mestih, kjer sem preživel nedolžne in brezbrizne dneve svoje mladosti, ni bilo nikogar, ki bi me pogledal ljubeznivo, ki bi me razumel, tolažil, ki bi bil točil solze z menoj.

Ranjenega srca taval sem po hladnih šumah, toda nikjer si nisem mogel najti tolažbe. Vesela narava, bujno zelenilo njeno, pesem slavčeva, vse se je rogalo moji bóli. Grenki so bili ti dnevi. Zjutraj in zvečer, utrujen in uničen, zahajal sem v tihi dol. Tu, na grobu nepozabne mi matere, rosilo je mnogo solz po mojem licu. . .

— Mati, ti veš, kolikokrat sem te klical, poljubovaje križ na tvojem holmcu. Ti me nisi čula. . .

Hladna zemlja ovirala je moj glas, da ni mogel do tebe! Oh, sladka mati, lahka ti bódi zemlja! (Dalje prihodnjič.)

vspehih bi nas moralo prisiliti k premišljevanju, da-li je bila prava ali ni bila taktika ločenja. Po dolgoletnih političkih skušnjah morali bi že priti do prepričanja, da le edinost more dovesti do cilja, pred vsem pa je ravno jugoslovanskim državam poslanecem zloženost neizogibna potreba.

DOPISI.

Iz Istre, dne 15. aprila 1896. (Izv. dopis.)

Evo vam zopet zanimiv dogodek, ki priča o žalostnih razmerah tu doli v Istri. Bilo je že enkrat omenjeno v vašem cenjenem listu, da so se nekatere stranke na Topolovcu in Gradinu branile sprejeti nemško-talijanske opomine, zahtevaje z vso odločnostjo hrvatske tiskovine, in kako odurno se je na to opravičeno zahtevo ponašal sluga c. kr. davkarskega urada v Motovunu. Da se maščuje nad temi strašno neposlušnimi Hrvati, prijavil je davkarski blagajničar ves dogodek — po svoje — orožniški postaji. Bilo je poizvedovanje, kakor to razumejo samo po Istri — in napisala se je prijava na okrajno sodišče, podpisana od postaje-načelnika Kregarja.

Imamo ga puntarja, ki se drzne zahtevati hrvatskih tiskovin v italijanski (?) Istri — bil je veseli klic med Italijani in Italijančiči, šarenjaki in podrepicami.

In v resnici, državno odvetništvo napravilo je dolgo obtožbo, po kateri se ima kaznovati tega predznega Hrvata z zapornim od 1 do 6 mesecev, po §. 314. Razprava je bila dne 8. avgusta 1895. „Napenjale so se gore, porodila se je miška“, obsodba, pisana v hrvatskem jeziku, glasi se v slovenskem prevodu:

Štev. 1574

B. 315
1895

OBSODBA

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. k. okrajno sodišče Motovunsko, reševaje vsled obtožbe, uždignene se strani državnega odvetništva v Rovinju proti N. N. v T. zaradi prestopka, predvidjenega v §. 314 k. z., vsled današnje razprave, obdržane v prisotnosti c. kr. sodnega pristava dr. Orbanicha kakor sodnika, dnevnika A. Basilisco kakor perovodje, c. k. pisarja Mattiasich-a za državno odvetništvo, obtoženika N. N., čuvši predlog tožitelja, da se zakon uporabi ter po zaslišanju prič, pozvanih na razpravo, sodilo je sledeče:

Obtoženik N. N. pok. M. iz R. v K. — let katoliška vere, k. v T., neoženjen, proglasuje se krivim prestopka nepooblaščenega pečanja, predvidjenega v §. 314 k. z., ker je dne 7. maja t. l. v T., v hiši seljaka Jurja Saule, o priliki izročbe nekih opominov, govore proti slugi tukajšnjega davkarskega urada, Matiji Visintiniju, ki je ravno hotel izročiti mu opomin, opazil: „da stranke imajo popolno pravico braniti se sprejeti spise, oziroma opomine, ako niso sestavljeni v hrvatskem jeziku“, ter biva obsojen na temelju rečenega §. 314 k. z. in uporabljenem §. 266 istega zakona na 2 in pol gold. in na plačanje tožnih stroškov. Motovun, dne 10. avgusta 1895.

Dr. Orbanich v. r.

Basilisco v. r.

Razlogi tej razsodbi se glase:

Služabnik tukajšnjega davkarskega urada, Matko Visintin, bil je, kakor je dognano v navzoči kazenski stvari, početkom meseca maja t. l. v Topolovcu, da uroči tamošnjim seljakom nekoje opomenice (Mahnzettel). Nekoj naslovniki (med istimi tudi današnji obtoženec) niso hoteli vsprejeti istih iz razloga, ker niso sestavljene v hrvatskem jeziku.

Resnica je, da je bila ravnopravnost jezika in narodnosti zajamčena vsakomur, no, dolžnost je vsakemu državljanu, da spoštuje javno oblast in uradnike poglavarstva pri tem uradovanju.

Državljan ima trpeti uradovanje in trpno prenašati. Ako pak on prekrši to zapoved, tedaj stori pregrešek, kakor se je to dogodilo v navzočem slučaju v pogledu obtoženca K. Dokazano je namreč po spričevanju sluga Visintinija, da je obtoženec (ki je dne 7. maja t. l. sedel v hiši Jurja Saule) videl, kako se je isti branil vsprejeti opomenico, ki mu je bila uročena po slugi, ter je,

govore proti Visintiniju, storil opazko, „da stranke imajo pravico braniti se vsprejeti opomenice, ako niso sestavljene v hrvatskem jeziku“. Ta čin, kakor nepooblaščen, smatrati je brez dvoma pregreškom, predvidjenim v §. 314 k. z., kojega pregreška se je moral spoznati krivim obtoženec, ki v ostalem ne oporeka, da je storil po priliki omenjeno opazko. Kar se pa tiče kazni, kaznoval se je potom izrednega ublaženja kakor v obsodbi, z ozirom na priznanje obtoženčeve in na njegovo neoporečno vedenje.

Obsodba obtoženca v povrnitev pravnih stroškov naslanja se na predpise §§. 389, 391 k. zak.

Obsojeni je prijavil priziv, o katerem se je razpravljalo v Rovinju dne 9. aprila t. l.

Prizivno sodišče razveljavilo je obsodbo kakor neutemeljeno.

Tolmačenja in komentarja tu ni potreba.

Slavno občinstvo more si iz te obsodbe napraviti sliko o žalostnih razmerah v Istri. Razsodba je torej ovržena in obsojenec je slednjič zmagal. Ali našim poslancem in nam vsem je dolžnost delati na to, da se ponče izvestni finančni organi, da ni še upornik oni, ki zahteva svoje pravo in da v zakonih ni nikjer zapisano: Schweige und zahle Kroate! Plačati moramo seveda, ker je dolžnost vsakemu državljanu, da dá cesarju, kar je cesarjevega, ali tega ne smete zahtevati od nas, da bi vedno le molčali.

Tu pa velja še vedno ona stara lozinka: „Schweige und zahle Kroate“, „plačaj in molči Hrvat“.

Visoko predsedništvo c. k. finančnega ravnateljstva opozarjamo na postopanje c. k. davkarskega urada v Motovunu in na izzivajoče ponašanje sluga Visintinija.

Kako se sлага ravnanje davkarskega blagajničarja Deak-a z izjavo, katero je dalo natisniti visoko c. k. finančno ravnateljstvo v XX. številki „Edinosti“ od dne 19. februarja 1896 št. 268/Pr., v katerem se zagotavlja: „da je vedno pripravljeno na zahtevo strank odrediti naklado uradnih tiskovin v slovenskem jeziku (in hrvaški gotovo ne more biti izključen) in da čaka na željo strank?“ Davkarski uradniki bi morali torej take želje sporočiti c. kr. finančnemu ravnateljstvu, ne pa orožništvu, kakor dela davkar Deak v Motovunu! Upamo, da se stvar strogo preišče ter da se ne ponovi več kaj sličnega.

Iz Lokavca pri Ajdovščini. (Izv. dopis.)

Evo me, velečenjeni gospod urednik, da vam sporočim nekoliko vestij iz naših krajev.

Dne 9. t. m. nam je pobrala nemila smrt občepriljubljenega občinskega tajnika Kristijana Šena. Pokojniku bilo je 58 let. Bil je spreten v svojem poslu in dober narodnjak. Ljudstvo ga je imelo rado, ker je bil vsikdar pripravljen pomagati mu. Pogreb, vršivši se dne 12. t. m., je pokazal, kako priljubljen je bil pokojnik. Od vseh krajev so prihitali ljudje, da mu skazejo poslednje čast. Na čelu spreveda korakalo je „Rokodelsko podporno društvo“ z zastavo, za istim so nosili vence, podarjene od občine, sorodnjakov in drugih. Za krsto je stopal g. župan Vidmar z vsem odborom občinskim.

Pogrebno svečanost so poveljali domači pevci pod vodstvom g. učitelja Tomažiča. Zapeli so pesem žalostinko pred hišo in na grobu, toli milo, da je bilo ljudstvo ginjeno do srca. Čast in hvala izvrstnim pevcem! Iznenadili so nas s tem svojim prvim nastopom v javnosti. Le obžalovati moramo, da je ta zbor tako maloštevilen, bilo bi lahko dvakrat toliko pevcev. Glasov bi bilo pri nas mnogo, kdo je torej kriv temu? Po moji sodbi, pevci sami, ker gledajo, če že nevoščljivo, pa nezaupljivo vsakega, ki je došel na novo. Zato pa menim, da tu bi moral g. pevovodja poseči vmes, in da ne bi se klanjal vedno jednemu ali dvema. To je nedostatek. To se je pokazalo dne 14. t. m., ko so Vam pevci — štrajkali. To so neprijetne stvari, koje moramo obžalovati radi Vas in radi pevcev. Prosim Vas torej, izogibljite se vsemu, kar bi utegnilo škodovati gojenju lepega petja. Ako storite tako, videli bode, da se vam pomnoži število pevcev in simpatije do Vas narasejo kmalu med nami.

A vi pevci in mladeniči, združite se in bodite solidarni, vsi za jednega, jeden za vse. Utrdite zvezo in disciplino med seboj. Stvar pojde potem prav lahko in z vsakim nastopom častili bo-

dete v prvi vrsti — sami sebe. Sloga jači, nesloga tlači.

Naše pevsko društvo naj deluje tudi na to, da se pri nas ustanovi bralno društvo, ki bode širilo med nami omiko in vzajemnost. Prav lahko pridemo do tega, saj imamo dovoljenje že od leta 1876, samo oživeti je treba.

V bližnji Ajdovščini snujejo sokolsko društvo. Prav željno ga pričakujemo, kajti mnogo nas je, ki hrepenimo stopiti pod zastavo sokolske ideje.

„Rokodelsko podporno društvo“ bode imelo skoro svoj letni občni zbor. Volilo bode novo predsedništvo. Isto društvo blagoslovi dne 25. maja svojo novo zastavo. Podrobnosti o tej slavnosti priobčimo o pravem času.

V kratkem bode shod odličnjakov iz Ajdovščine, Lokavca in Šturij, na kojem se bodo posvetovali o napravi telefona med Lokavcem, Ajdovščino, Gorico in Trstom. Dal Bog, da se posreči ta nakana. In ako nam potem vlada res zgradi še železnico, vsikliknili bomo lahko: Bolji časi so prišli za-te, prekrasna vipavska dolina!

V Lokavcu bomo imeli kmalu občinske volitve. Stranke so tri. Agitacija utegne postati živahna, toda bolj tajna.

Cesta Dol-Otlica-Lokavec je skoro končana, tem bolj opravičeno smemo vprašati merodajne kroge, kedaj se nam vendar jedenkrat zgradi toli zaželjena cesta Lokavec-Ajdovščina?

Slednjič se obračam do nekega parčka, da naj nikar ne kramljata vedno po nemški v našem narodnem Lokavcu; saj sta vendar doma iz središča Slovenije! To moram grajati, ker je to slab vzgled naši mladini. Parkrat sem namreč naletel, da je mladina govorila nemški ali laški (seveda strašno popačeno); a ko sem jih pokaral, odgovorili so mi: Saj gospod in gospa.... tudi govorita takó! Razumniki, glejte torej, da bode, vsikdar dajali dobre vzglede!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 20. aprila 1896.

Volitev župana na Dunaju. Veliko vprašanje dunajsko, ki pa je postalo tudi dokaj kočljivo, in to le po neprevidnosti grofa Badenija, ki se je bil brez potrebe zapel v nemškoliberalne mreže — to vprašanje je razgrneno zopet pred nami v vsej svoji važnosti. Minole sobote je bil dr. Lueger zopet izvoljen županom dunajskim. Večina je glasovala zanj kakor jeden mož. Kaj sedaj? To vprašanje je danes na jeziku vsej javnosti. Ali ga vlada predloži v potrjenje ali ne; ali desavonira grof Badeni samega sebe, ali pa dopusti, da se še bolj poostri spor? Nemški liberalci pritiskajo zopet na grofa Badenija, naj ne odneha, z druge strani pa trde, da se vrše pogajanja, kako zadovoljiti volji ogromne večine prebivalstva dunajskega, a zajedno pomagati vladi iz zagate na kolikor le možno časten način. Kdo ima prav? Vederemo!

Ali pojde ali ne pojde? Včerajšnje vesti zatrjujejo zopet, da odstopi naš vojni minister Kriegerhammer, ker je baje prišel v difference z drugimi vojaškimi dostojanstveniki zlasti pa z ogerskim ministrom honvedov. Le čas odstopa da se ni določen.

Tajna pogodba med Rusijo in Kitajem. Često nam je bila prilika v zadnjih časih, da smo mogli govoriti o velikih vspehih ruske diplomacije. Poslednja pa ni z lepa pokazala svoje spretnosti na toli sijajen način, nego v dosegi sedanjih odnošajev med Rusijo in velikausko državo azijsko, s Kitajem. Kdo se ne spominja, kako je mali David pobil orjaškega Golijata, kako je v zadnji vojski manja ali okretna in napredna Japonska premagala veliki ali odreveneli in leno-zaspani Kitaj. V tej hudi stiski priskočila je Kitaju na pomoč nje sosedinja v Aziji — Rusija. Ruska diplomacija je uložila svoj „veto“ proti visokotečim načrtom Japoncev in njih nemških in angleških zadržnikov, zaustavila je Japonce na njih triumfalnem sprevodu ter prisilila poslednje, da so se morali zadovoljiti z vspehi, ki niso bili v nikakem razmerju z njih sijajnimi zmagami. Da, v tem slučaju se je pokazala velikanska moč ruske diplomacije, koja ravno na polju azijske politike svoje slavi najsijajnejše triumfe. Kar ne bi bil pričakoval nikdo še pred par desetletji, sedaj je resnica: zlomljeno je absolutno gospodarstvo Angležev v Aziji in bolj in bolj se mora umikati angleški

vpliv pred ruskim. Kako daleč sezata vpliv in ugled Rusije v Aziji, to nam dokažejo sijajne deputacije, ki dospe v Moskvo povodom slavnosti kronanja. Veliki Kitaj je danes ne le prijatelj, ampak tudi zaveznik Rusije. To je javna tajnost za ves razsodni svet: Rusija zanje sedaj sadove spretnosti svoje diplomacije. Sadove, pridobljene, ne krvavim mečem, ampak po velikem ugledu in po svojega cilja zavedajoči se politiki. In kar je bilo dosedanja javna tajna, postalo je ravnokar za ves svet notoriška istina, s kojo bode morala računati Evropa. Nemški list „Vossische Zeitung“ dobil je namreč iz Shanghai vest dalekosežne in usodepolne važnosti: došlo mu je namreč besedilo tajne pogodbe, obstoječe med Kitajem in Rusijo. Isti list trdi, da je s to pogodbo Kitaj tako rekoč prodan Rusiji, da je veliko hujsi, nego so se itak že bali nasprotniki Rusije. V uvodu izjavlja „veliki kitajski cesar“, da sklepa zvezo z Rusijo iz hvaležnosti na pomoči Rusije o plačevanju vojne odškodnine Japonski in na posredovanju v ta namen, da je Japonska povrnila Kitaju polotok Lia-tong. Kitaj dovoljuje Rusiji, da sme po Kitaju tajno nabirati vojakov in težakov, kupovati konje, porabljati kitajska pristanišča ter da sme v znani znameniti morski utrdbi Port-Artur zasidravati svoje ladje ter imeti skladišča za vojaške potrebe. Med drugim je določeno tudi, da Rusija mora iti na roko Kitaju, ako bi poslednjemu nastali spori z drugimi državami, eventualno mora očitno nastopiti proti sovražnikom Kitaja. Kitaj dovoljuje, da se ruski častniki smejo svobodno gibati na vzhodnih mejah provincij Feng-tien in in Kirin ter da Rusija sme ploviti po reki Yalu in po njega stranskih rekah. Kitaj dovoljuje Rusiji, da sme zgraditi stransko črto sibirskih železnic do Talienvana v Kitaju ter da sme zasesti in utrditi ob koncu te železnice ležeči otok. Kitaj dovoljuje Rusiji, da sme zasesti nekoje točke južno od Vladinovostoka. Z ozirom na to, da sibirski železnica daje korist tudi Kitaju, poslednji odpre svoja tržišča ruskim izdelkom. Ker pa je v sedanji krizi vojaška organizacija velike važnosti, izprosi si Kitaj od Rusije nekoliko sto častnikov za izvežbanje vojske 100.000 mož.

Vsakemu mora pasti v oči velikanska važnost teh določil toliko v vojaškem kolikor v gospodarskem in trgovinskem pogledu in radi verjamejo poročevalcu gori omenjenega lista, da je pogodba zadela Evropejce v Shanghaiu liki — strela. Celó po najsijajnejih zmagah na bojnem polju so sila redki taki velikanski vspehi, a spretnost ruske diplomacije je dosegla vse to brez hrupa, vrisča in krvi. Kolika razlika med to mirnostjo in resnostjo in pa italijanskim kričanjem in šarlatanstvom v Afriki!!!

Italija v Afriki. Vladni listi italijanski tolažijo občinstvo, naj se nikar ne vznemirja radi tega, ker važna utrdba Adigrat še ni osvobodjena in naj nikar ne zahteva čudežev od italijanske vojske v Afriki. Ti listi naglašajo namreč, da je Menelik ostavil vojsko 40.000 mož pod poveljstvom treh ras v obleganje Adigrata ter da je treba premagati to vojsko, predno je možno misliti na to, da si Italijani zopet osvojé Adigrat. No, tolažijo vladni organi, Baldissera že zna, kaj dela; naglica pa v takih okoliščinah ni dobra. Zajedno zatrjujejo tudi, da je Baldissera došel že v dotiko (?) s sovražnikom, ter da pričakuje le „ugodne“ prilike, da napade vojsko Šoancev ter da osvobodi Adigrat. Napade pa, tako pravijo italijanski optimisti, Baldissera Šoance že te dni.

Čudno se nam vidi tako prorokovanje, kajti dosedanje izkušnje bi bile morale vendar že izučiti italijanske oficije, da so vsi napadi Italijanov na Abesince končali doslej vselej s porazom za Italijane! General Baldissera pa tudi ni kdo zna kakó osvedočen, da razprši njegova vojska onih borih 40.000 Šoancev, kajti on dobro vé, da italijanski vojaki v Afriki (toliko beli, kolikor črni) nimajo pravega vodstva. Zato je brzojavil v Rim, naj mu urno pošljejo 50 častnikov. A kaj mu bode pomagala peščica na novo došli častnikov, ki ne poznajo ne odnošajev, ne zemlje, niti strahovite vojne taktike abesinskih plemen?

Angleška v Afriki. Iz južne Afrike prihajajo v London zelo vznemirjujoče vesti. Tam se je razširila namreč govorica, da nameruje okolo

15.000 mož udariti na mesto Bulawayo, nekateri celo trdijo, da so si uporniki že osvojili to mesto. Angleži pošiljajo vojake iz Kap-kolonije v pomoč. — V angleškem parlamentu je prijavil državni tajnik za naselbine, da je sklenila vlada nadomestiti v Kap-Natalu nastanjene vojake z novimi.

V Sudanu imeli so Anglo-Egipčani dne 15. t. m. pri Tokari prasko z derviši. (Tokara leži južno pristanišča Suakina ob Rdečem morju, par kilometrov od obali. Postojanka je važna, ker je Tokara plodovita oaza na zapadnem kraju berberske puščave. Ured.) O tej praski iz Suakima došlo poročilo trdi, da je kakih 300 dervišev na konjih in 1000 pešcev napadlo anglo-egipčanske vojnike, kojim je zapovedoval angleški major Sidney. (Poročilo ne pove, koliko je bilo Angležev in Egipčanov.) Napadeni Anglo-Egipčani da so vrgli dervise, kojih da je padlo mnogo. Istega dne da so napadli derviški konjiki eskadrono egipčansko-angleških konjikov, kojim je zapovedal major Fenwick. Napadeni jahači so poskakali raz konje ter postrelili kakih 30 dervišev. Egipčanov je padlo 18.

Iz poslednjega poročila moremo sklepati, da so Angleži opustili svojo prejšnjo pot po nilski dolini v Dongolo, marveč, da so ostavili Dongolo na strani ter da udarijo na Kasalo najkrajšim, toda najtežavnijim potom. Vendar pa je težko trditi kaj pozitivnega o namerah Angležev, ker jako spretno prikrivajo vse svoje korake.

Različne vesti.

Naslednik pok. msgr. Šustu. Tukajšnji službeni list poroča, da je izvoljen naslednikom pok. msgr. Šusta kakor kapitularni vikarij kanonik-školarist msgr. Fran Černé. Na tej izvolitvi moramo le čestitati visokočastitemu kapitelju in vsej škofiji.

Sv. maša zadušnica za pok. msgr. Šusta. Minolo soboto ob 8. uri zjutraj bila je v stolni cerkvi pri sv. Justu ob veliki udeležbi vernikov služba božja za dušo pok. kapitularnega vikarja, prošta msgr. Šusta. Sredi cerkve stal je velik mrtvaški oder. Najprvo je preč. kanonik msgr. Sinčič daroval veliko črno sv. mašo, ob 10. uri pa je bila peta črna maša. Konečni blagoslov podelil je mil. škof msgr. Glavina.

Srbski kralj v Trstu. Mladi kralj Aleksander bival je poslednje dni v grški prestolnici, kjer je prisostvoval olimpiškim igram. Ostavivši Atene, odpeljal se je na jahti, ki mu jo je stavil na razpoloženje grški kralj, preko Patrasa in Krfa na Reko. Od tam je došel minolo nedeljo zvečer z Dunajskim brzovlakom v Trst. Ker se je bil dohod kralja Aleksandra razglasil že prej po mestu, zbrala se je pred kolodvorom ogromna množica ljudstva, željna videti sina Milanovega. Toda pristop na peron ni bil dovoljen občinstvu. Kralju se je poklonil na kolodvoru c. kr. namestnik vitez Rinaldini v spremstvu nekaterih drugih dostojanstvenikov. Kralj se je odpeljal s kolodvora naravnost v hôtel de la Ville. V spremstvu kralja bili so: prvi pobočnik polkovnik Čirič; dvorni maršal podpolkovnik Rašić, kabinetni tajnik dr. Milčević in kraljev zdravnik dr. Jovanović. Komaj je visoka gospoda izstopila iz kolodvorskega poslopja, zaorili so toli krepki živio-klici, da je zastala sapa celó poročevalcem „Il Piccolovim“, tako, do si ta pot niti niso upali — izmisliti si Evviva-klicev.

Slovenske tiskovine na tržaških poštah. Minolo nedeljo oddal je neki tržaški Slovenec na tukajšnjem poštnem uradu v Tergesteju denarno odposiljatev. Zahteval je slovensko potrdilo za oddani denar. Gospodje uradniki niso oporekali tej povsem opravičeni zahtevi in so bili, po zatrdilu omenjene slovenske stranke, celo jako uljudni, toda — dotična stranka morala je čakati cele tri četrte ure, da je dobila nemško-slovensko potrdilo! Niti od daleč nam ne prihaja na um, da bi na tem gorostasnem nedostatku smatrali morda krivim dotičnega poštnega uradnika. Nikakor ne. Isti je namreč pokazal dobro svojo voljo ustreči želji stranke in ustregel bi bil tej želji — ako bi bil mogel. In uradnik res ni mogel ustreči želji stranke, ker zahtevane tiskovine ni imel v uradu ter so jih prinesli še-le po preteku ¼ ure od ekonomata. Krivnja na takih nedostatkih je torej više gori — pri ekonomatu c. kr. poštnega ravnateljstva, koji

ne skrbi za potrebne tiskovine in ne zalaga podrejenih mu poštah uradov z istimi. Prosimo torej najuljudnije, da c. kr. poštno ravnateljstvo tržaško stori vse potrebno v preprečenje večnih pritožb slovenskega občinstva. Naše skromno menenje je namreč, da imamo tržaški Slovenci po zakonu vsaj toliko pravice, kolikor je imajo naši sodeželani laške narodnosti in peščica tu naseljenih Nemcev.

Pri tej priliki bodi še povedano, da je včeraj neka slovenska stranka pri istem poštnem uradu (Tergestej) zahtevala slovensko potrdilo za oddano denarno odposiljatev. Kakor nam je prijavila dotična stranka, dobila je sicer nemško-slovensko tiskovino takoj, toda, kakor nam kaže pred nami ležeča tiskovina, ista ni izpolnjena slovenski, pač pa v neki mešanici, ki spominja na nemščino (Anna), (Nabresina). Dotični nemški uradnik, ki (to se umeje samo ob sebi) ne smatra potrebno priučiti se slovenščini kakor deželnemu jeziku v tržaški mestni pokrajini, bil je pa še prav po nepotrebnem zelo neuljuden, ker je slovenska stranka energično zahtevala slovensko potrdilo. Taki pojavi birokratiške nestrpnosti so obžalovanje vredni, kajti, naj obračamo stvar kakor hočemo, vsikdar prihajamo do zaključka, da se uradnik mora prilagoditi zahtevam javnosti, seosebno v jezikovnem pogledu, kjer je — kakor znano — dan danes občutljivost najbolj živa.

Zabavne vožnje minolo nedelje. Krasen dan izvalil je marsikogar iz zaduhlega mesta na plauo, v okolico. Zabavne vožnje v Miramar udeležilo se je s parnikom „Aquila“ 62 oseb, v Milje s parnikom „Dori“ 260, v Izolo s parnikom „Istria“ 73 in v Koper s parnikom „Santorio“ 144. Zabavnim vlakom v Nabrežino odpeljalo se je 283 oseb, po državni železnici v Boršt, Herpelje in Divačo pa 177. — Toda, ker je hudomušni mesec april že na glasu zbok svoje nestanovitosti, napravil si je tudi minolo nedeljo zlobno veselje, da je marsikoga izletnika „zmočil“ z nenadno ploho, pokvarivši kdo zna koliko nežnih spomladanskih duhtečih „klobučkov“ prestrašenim izletnicam. Okolo pol 2. ure pop. namreč prevleklo se je nebo h krati s črnimi oblaki in ulil se je nenadoma dež. Toda vse je minolo tako naglo, kakor je bilo prišlo. April je menda hotel pokazati, da je sedaj on gospodar situacije in to je pokazal s tem, da je s svojo ploho prinesel v novič prav hladno vreme.

Iz Tatre pri Materiji nam piše gosp. Josip Zakrajšek: V vašem cenjenem listu „Edinosti“ št. 45 za sredo dne 15. aprila 1896. opisujete v v vesti „Sodnijsko“ nesrečo, ki je zadela mojo soprogo. V tej vesti je marsikaj netočnega. Ni res, da je moja žena kmetijca, ker nima kmetije ne ona ne jaz, temveč je krčmarica. Ni res, da je iz občine Podgrajske, ampak iz občine Materijske. Ne znam, da-li se jo more imenovati „neskrbna“. Jaz mislim, da ako je nesrečna, ni še bila tudi neskrbna. Ostavila je najino nad vse ljubljeno 5 let in 1 mesec staro hčerko, nekoliko časa brez varuha — hotela je, da ostane otrok na gorkem, a v kuhinji ni bilo ognja — z namenom, da je šla k sosedu po vozniaka, ki naj bi šel po vino. Skrbela je torej za prisluzek v preživljenje dragega otroka. Med tem se je dogodila nesreča. Prosim, gospod urednik, da resnici na ljubo spravite v javnost tudi te opazke.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 5. do 11. t. m. rodilo se je v tržaški občini 68 zakonitih otrok (37 moških, 31 ženskih) in 22 (!) nezakonitih. Razven teh bilo jih je 7 mrtvorojenih (in od teh 3 nezakoniti). — V isti dobi umrlo je 76 oseb (41 moških in 35 ženskih). Z ozirom na število prebivalstva, računano na 161.886 duš, nešteti vojaštva, pride 24:41 mrtvih na vsakih 1000 duš. Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 3 slučaje škrlatice, 5 sl. dávice, 10 sl. jetike, 13 sl. vnetja sôpnih organov, 5 sl. kâpi, 1 sl. smrti po naključju itd.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 11. do 18. t. m. bilo je prijavljenih v tržaški občini: 3 slučaji kôzic, 3 sl. ošpic, 9 sl. škrlatice, 29 sl. dávice in 4 sluč. legarja. Umrlo je 6 oseb za škrlatice, 3 za dávice in 1 že v prejšnjem tednu obolela ženska za porodniško mrzlico.

Odpovedi najetih stanovanj in drugih najetih lokalov za 24. avgusta t. l. vsprejema posebna

komisija pri tukajšnjem za mesto delegovanem okrajnem sodišču v dobi od 10. do 23. maja in sicer ob delavnikih od 8-11 ure dop., in od 3. do 5. ure pop., ob nedeljah in praznikih pa od 8. do 11. predp. Slavnemu občinstvu bodi priporočeno, da oglasi odpovedi za časa, do bode možno nasprotni stranki pravočasno dostaviti odpoved.

Angleški in ruski častniki na Dunaju. Minolo nedeljo dospela je na Dunaj deputacija treh častnikov I. dragonskega polka telesne straže angleške kraljice (polkovnik-poveljnik in dva kapitana). — Kakor smo sporočili nedavno, imenovala je kraljica Viktorija našega cesarja častnim polkovnikom tega polka.

Istega dne dospela sta na Dunaj novoimenovana polkovnika-poveljnika onih dveh ruskih polkov, ki nosita ime Nj. Veličanstva našega cesarja in kralja. Nj. Veličanstvo je vsprejel ruska častnika v nedeljo popoldne v posebni avdijenci. Ob tej priliki imel je cesar opravo ruskih grenadirjev telesne straže carske. Zvečer sta bila polkovnika na obedu pri cesarju.

Zalewski zopet zaprt. Marsikojemu naših oč. čitateljev bode še v spominu hrup, ki je navstal leta 1887. valed tega, ker je takratni poštni asistent Filemon Zalewski poneveril 151.000 gld. gotovega denarja ter ubežal s svojim plenom v Ameriko. Znano je tudi, da so Zalewskega v Ameriki prijeli, ter ga izročili avstrijskim oblastim in da je bil obsojen zaradi poneverjenja na 6 let težke ječe. Kakor pišejo pa dné 16. t. m. z Dunaja, zaprli so tam Zalewskega vnovič, ker je na sumu, da trguje z dekleti. Na policiji je izjavil Zalewski da ima v Odesi hotel, za kojega potrebuje natakarič in postrežnic. Polcija pa je že poizvedela, da je ta trditve povsem neresnična.

„Slovanski svet“ prinaša v svoji 11. številki z dne 15. t. m.: Velikonemčija pa avstrijski Slovani. — Načrti Moltkejevi. — Iz državnega zbora. — Iz Hrvatske. — Sova (Pesem). — Iz Krčevinskih potočnic. (Elegija). — Poročanje. — Srbska pesen brez naslova. — Literarna pisma. (III.) — Naši knjižni grehi. — Ženske podružnice sv. Cirila in Metoda. — Enketa o ženskih delih. — Ruske drobtinice. — Razgled po slovanskem svetu. — Književnost.

Koledar. Danes (21.): Anzelm, škof; Bruno spoznavalec. — Jutri (22.): Soter in Kaj, p. muč.; Robert, opat. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 5. uri 11 min., zatoní ob 6. uri 48 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 6.5 stop., ob 2 pop. 9 stop. C.

Loterijske številke, izrebane dne 18. t. m.:
Dunaj 33, 58, 90, 83, 36.
Gradec 34, 6, 78, 77, 9.

Najnovejše vesti.

Dunaj 20. Vojni minister F. Z. M. Krieghammer je odpotoval na jug.

Dunaj 20. Poslanska zbornica je vsprejela v tretjem čitanju zakon o mirovinah uradnikov ter je pričela potem razpravo o volilni preosnovi.

Pariz 19. Predsednik republike Faure čestita v posebnem pismu vojakom šestega voja na sijajnih svojstvih, in izraža svoje uverjenje, da stoji vojaštvo na višini svoje naloge za obrambo mej.

London 19. Reuterjeva pisarna javlja iz Bulavayo dne 17. t. m.: Patulja 42 mož napala je danes zjutraj sprednje straže Matabelov. Popoldne je bil zopet spopad med sprednjimi stražami in sovražnikom, Položaj je resen.

Peterburg 19. Knez Ferdinand Bolgarski je vsprejel danes ministra za vnanje stvari, kneza Lobanova. Pozneje je knez Ferdinand obiskal Lobanova. Bila sta skupaj dve uri.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jeson 6.87—6.89 Pšenica za spomlad 1896 6.65 — do 6.07. Oves za spomlad 6.32—6.34 Ri za spomlad 6.42—6.45 Koruza za juli-avgust 4.04—4.05 — maj-juni 1896 3.84—3.85
Pšenica nova od 7 kil. f. 6.90—7.05 od 79 kil. f. 7.—7.10. od 80 kil. f. 7.05—7.15 od 81 kil. f. 7.10—7.20. od 82 kil. f. — — — — — ledmen 5.80 — — — — — prosa 5.30—5.60.

Pšenica: Ponudbe in povpraševanje omejeno. Prodaja 14000 m. st. trg jako mlačen, za 5 nč. ceneje. Vreme: lepo. Praga. Neratinski sladkor tor. 18.35, oktober-december 14.90.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst a carino vred odpošiljate precej f. 34.—34.75 Concasse 28.—36.25 Četvorni 37.25—37.50. V glavah (sodih) 38.75 Bayro. Kava Santos good average za april 81.—, za avgust 80.—, stalno.

Hamburg. Santos good average za maj 67.— za september 64.— za december 60.—, stalno.

Trst. Sladkor vedno dražji; plačalo se je danes za velike partije: Concasse Z K Z po f. 35.75—36. Centrifugal G Z Z po f. 34.—, P L Z F po f. 34.25, W Z F po f. 34.75. Četvorni H Z F po f. 37.25.

Petrolej. Včeraj je bil zadnji sestanek raznih tovarna v Budimpešti za obnovenje kartela; ker pa ni bilo mogoče se sporazumeti, zrušil se je kartel. Dobro!

Dunajska borza 20. aprila 1896.

	danes	predvčeraj
Državni dolg v papirju	101.15	101.10
„ „ v srebru	101.15	101.10
Avstrijska renta v zlatu	122.46	122.30
„ „ v kronah	101.35	101.05
Kreditne akcije	360.60	357.75
London 10 Lst.	120.20	120.25
Napoleoni	9.55 ¹ / ₂	9.55
20 mark	11.76	11.75
100 italj. lir	44.20	44.45

Zahvala.

Slav. generalnemu zastopu vzajemno zavarovalne praške banke „Slavija“
v Ljubljani.

Jako hvaležnega arca izražam slavni banki „Slaviji“ in visokočastitemu ravnatelju sl. banke, gospodu Ivanu Hribarju, da je meni, ubogemu pogorelcu v Renčah pri Gorici, nakazal in dal izplačati mi odškodnino dne 15. t. m. po g. čni J. Lasič, tukajšnji zastopnici „Slavije“, svoto 445 gld. (štiristo štirideset in pet goldinarjev) v popolno zadovoljnost, na kar iskreno priporočam tudi vsem rojakom, da si zavarujete svoja imetja pri tej banki, kajti v slučaju požara spoznate pravičnost in visoko vrednost „Slavije“ in njenih vrlih viših zastopnikov!

Z najodličnejim spoštovanjem ostajam vedno hvalešni renčanski pogorelec

Andrej Stepančič.

V Renčah, dne 18. marcija 1896.

Tržne cene

(Cene se razumejo na dobo in a carino vred.)

Domači pridelki.

	Cena	od for.	do for.
Pol: Koks	100 K.	10.—	10.25
Mandoloni	„	9.50	9.75
svetlorudeči	„	9.25	9.50
temnorudeči	„	10.—	10.25
kanarček	„	10.—	10.25
bohinjski	100 K.	10.—	10.25
beli veliki	„	9.50	9.75
„ mali	„	9.—	9.25
zeleni, dolgi	„	7.50	7.75
„ okrogli	„	7.75	8.—
mešani hrvaški	„	7.75	8.—
„ itajerski	„	7.75	8.—
Masle fino itajersko	„	70.—	72.—
Ječmen št. 10	„	9.25	—
„ 9	„	10.25	—
„ 8	„	12.—	—
Želje kranjsko	„	—	—
Žepa	„	—	—
Krompir, itajerski	„	4.50	2.70
Proso kranjsko	„	9.—	9.25
Ječa, kranjska	„	—	—
Spah ogerski	„	54.—	55.—
Mast ogerska	„	59.—	60.—
Kava Mokka	„	170.—	171.—
Ceylon Plant. fina	„	176.—	177.—
„ Perl	„	186.—	188.—
Java Malang	„	152.—	154.—
Portorico	„	178.—	174.—
Guatemala	„	150.—	159.—
San Domingo	„	158.—	159.—
Malabar Plant	„	—	—
„ native	„	—	—
Laguayra Plant	„	—	—
„ native	„	—	—
Santos najfiniji	„	140.—	142.—
„ srednje fini	„	138.—	139.—
„ srednji	„	125.—	126.—
„ ordinari	„	120.—	122.—
Rio oprani	„	—	—
„ najfiniji	„	148.—	144.—
„ srednji	„	135.—	137.—
Sladkor Centrifugal I. vrste	„	34.25	34.75
Concasse	„	35.75	36.25
„ v glavah	„	37.25	37.50
razkosani	„	37.50	37.75
Žit italijanski fini	„	19.—	19.50
„ srednji	„	18.—	18.—
Japan fini AAA	„	16.75	—
„ srednji	„	—	—
Raugoon extra	„	12.—	—
I.	„	10.25	—
II.	„	8.75	—
Petrolej ruski v sodih	„	20.50	—
„ v zabojih od 29 kil.	„	6.30	—
Olje italijansko najfiniji	„	58.—	59.—
„ srednjefino	„	52.—	54.—
bombažno, amerik.	„	30.—	32.—
dalmatinsko	„	31.—	32.—
Limon Masinski	„	4.50	5.—
Fomaranče	zaboj	5.50	6.50
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—	—
„ Bari	„	64.—	65.—
Pinjoli	„	—	—
Bohni Dalmatinski novi	„	—	—
„ Puljski	„	10.—	10.50
Sitokve Puljske	„	—	—
„ Grške v vencih, nove	„	12.—	12.50
Sitanine nove	„	37.—	41.—
Vamperli	„	24.—	25.—
Ob te	„	29.—	31.—
Polenovke srednje velikosti	„	40.—	42.—
„ velike	„	—	—
„ male	„	41.—	42.—
Slaniki v velikih sodih	„	—	—
„ v 1/2	„	—	—

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) **Državna železnica.** (Postaja pri sv. Andreju)
Od dné 8. januarja 1896.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.30 „ v Herpelje (in iz Herpelj) v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.

Lokalna vlaka ob praznikih:

2.20 popol. v Divačo

DOHOD:

9.50 predp. iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Herpelje iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka, Ljubljane.

Lokalna vlaka ob praznikih:

9.35 popol. iz Divače.

b) **Južna železnica** (Postaja južne železnice.)

Od dné 1. decembra 1895.

ODHOD:

7.50 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.10 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.— „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko—Gorice in Korminom.
8.10 „ mešani vlak do Mürzzuschlaga.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:

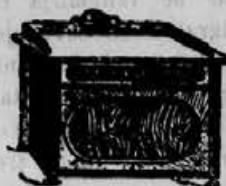
6.48 predp. mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.40 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak s Dunaja.
10.30 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežino.
8.51 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino;—z Dunaja zveza z Reko.

Razpis službo

Pri „Tržaškem Sokolu“ je izpraznjeno mesto **sluge**. Zahteva se popolno znanje slovenskega jezika. Natančneje je poizvedeti pri upravnistvu našega lista, ulica Molino piccolo šte. 3.

Izgubljeni spisi.

V soboto dne 4. aprila t. l. izgubil je nekdo omot spisov na potu od ulice Sanità preko ulice delle Beccherie in do trga delle Legna. Kdor je našel dotični omot, naj ga blagovoljno odda ali pri urednistvu našega lista, ali pa na policiji, kjer dobi primerno nagrado.

IZLOBA POHIŠTVA

Trst in Dunaj.

Angelo Delpin.

Via Torrente št. 32.

I. nstr., v štric gledališču Armonia.

Ima zaloga i ohištva, za delavce uradnike, zares dobro blago, neverjetno nizke cene. Postelje od gld. 18 do 14, omarje gld. 14.50, ponočne omarice, fine, 6 in 8; chifoniers, na jedna vrata, fini, gld. 18. Umivalniki gld. 12 svete podobe in slike krajev, jako fino delo, po gld. 3.—; ogledala, stoli, slama, lesovje, indijsko trje.

Bogat izbor pohištva in tapetarij za gosposka stanovanja: spalnice, sobe za obed, za vsprejemanje, kabinet, po najnižji ceni.

Za Istro in Dalmacijo se ne računa ambalaža.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralski prah ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, dobiva se v odlikovani lekarni RAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg. Poštne pošiljave izvršujejo neutegoma.

Richterjev LINIMENT S SIDROM

je dobro domače sredstvo.

Dobiva se po vseh lekarnah.

